

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 12
din data de 12.01.2011

Dosar nr.: 291/2010

Petiția nr.: 6242 din data de 03.08.2010

Petent: D O Z

Obiect: afirmațiile făcute de către partea reclamată la adresa petentului, prin care se susține ideea că acesta ar fi rasist.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 D O Z, cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. D L N, cu domiciliul în:

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Plângerea vizează aprecierea declarațiilor din cadrul unui interviu ca rasiste, apreciere preluată ca atare și de alte organizații ne-guvernamentale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr.6829/31.08.2010 a fost citat petentul D O Z iar prin adresa nr.6830/31.08.2010 a fost citată reclamata D L N. S-a invocat din oficiu excepția tardivității plângerii.

3.3. La audierile din data de 23.09.2010 a fost prezent petentul, reclamata fiind reprezentată prin dna. I G C - director executiv la CRJ. S-a mai prezentat pentru reclamată și expert V S S-au depus înscrisuri precum și 2 copii ale înregistrării interviului.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1 Prin memoriul înregistrat cu nr.6242/03.08.2010 petentul solicită Consiliului să constate că prin considerațiile pe care le face reclamata în cadrul studiului tematic Housing Conditions of Roma and Travellers asupra interviului acordat cu această ocazie, petentul este denumit rasist. Aceste considerații au fost însă preluate de mai multe organizații ne-guvernamentale, aducându-i-se petentului un grav prejudiciu asupra imaginii sale .

4.1.2. Cu privire la excepția tardivității invocată din oficiu de către Consiliu, prin adresa nr.6948/06.09.2010 petentul consideră că aceasta este neîntemeiată, întrucât despre acuzele aduse acesta a aflat în data de 30 august 2010, când i-a fost înmănat un exemplar al raportului despre Deceniul de incluziune a romilor ce le cuprindea. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 20 alin.1 din OG 137/2000 petiția se încadrează în termenul „ de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei „.

Susținerea reclamatului

4.2. În cadrul audierilor reclamata prin reprezentant solicită ca sesizarea să fie respinsă întrucât nu este în competența CNCD. Nu există un criteriu în baza căruia Consiliul să constate săvârșirea unei fapte de discriminare. Depoziția expertului din partea reclamatei susține același motiv de respingere a petiției, respectiv inexistența unui criteriu așa cum prevede art. 2 din OG 137/2000

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petentul acordă în luna martie 2009 reclamatei un interviu cu ocazia realizării de către aceasta a unui studiu tematic intitulat Housing Conditions of Roma and Travellers. La data de 30 august 2010 primind un exemplar al raportului Deceniu de incluziune a romilor, acesta află că un salariat al ANR este acuzat de remarci rasiste, iar în urma unor cercetări descoperă că remarcile îi aparțineau și erau făcute cu ocazia interviului din martie 2009 acordat dna-ei D L N .

5.2. Prin citație se invocă din oficiu excepția de tardivitate a petiției raportat la prevederile art.20 alin.1 din OG 137/2000.

5.3. În drept, asupra excepției de tardivitate invocată din oficiu Colegiul cu unanimitate de voturi respinge această excepție pe considerentul că deși interviul a fost acordat în luna martie 2009, într-o discuție privată, petentul a luat la cunoștință de preluarea declarațiilor și catalogarea ca și rasiste abia în cursul lunii iulie 2010, petiția fiind înaintată Consiliului în 03.08.2010.

5.4. Pe fond, sesizat cu prezenta petiție, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul acesteia este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II

Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.5. Art.2 alin.1 din OG.137/2000 republicată prevede " Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, în drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. " iar alin.4 al aceluiași articol " Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale."

5.6. Astfel, pentru a ne afla în prezența unei fapte de discriminare, aceasta trebuie să producă un efect de restângere, înlăturare a recunoașterii, folosinței, exercitării libertăților și drepturilor fundamentale sau favorizant, defavorizant, injust ori degradant pe baza unui criteriu.

5.7. Considerațiile pe care le face reclamata asupra declarațiilor petentului în cuprinsul studiului tematic pentru RAXEN National Focal Point nu sunt producătoare de niciunul dintre efectele ce ar intra sub incidența OG.137/2000. Faptul că autoarea studiului consideră că acestea ar trebui catalogate ca rasiste este o apreciere personală care nu restrânge sau înlătură recunoașterea, folosința sau exercitarea unui drept fundamental al petentului. Mai mult, fapta nu generează nici o deosebire, excludere, restricție sau preferință în comparație cu alte persoane aflate în aceeași situație.

5.8. Atingerea demnității, pe care petentul o reclamă, nu poate fi confundată cu discriminarea, pentru care este necesar să se constate un tratament diferențiat, de excludere, restricție sau preferință a petentului, pe baza unor anumite criterii în scopul restrângerii sau înlăturării folosinței sau exercitării unor drepturi fundamentale. Dreptul la demnitate umană este recunoscut atât de Convenția Europeană a Drepturilor Omului cât și de Constituția României și OG 137/2000, dar pentru a ne plasa în domeniul discriminării acest drept trebuie să fie restrâns sau înlăturat de respective faptă, ori petentul nu face dovada unei asemenea acțiuni prin considerațiile consemnate de către reclamată. Acestea nu au produs un effect în sensul art.2 din OG 137/2000.

5.9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că **diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.10. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 al O.G. nr.137/2000 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum

reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare **trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit în baza unuia dintre criteriile interzise de același articol.**

5.11. Se reține în acest sens, că afirmațiile care i se atribuie petentului nu reprezintă afirmații defăimătoare la adresa unei comunități cu intenția de a aduce atingere demnității acestora ci sunt judecări de valoare, distincția între afirmarea unei fapte și cea a unei judecări de valoare fiind foarte importantă în Curții Europene a Drepturilor Omului.

5.12. Desigur, nu se poate ignora calitatea autorului, natura mesajului care face obiectul analizei, și contextul în care este afirmat, acela de discuție cu privire la un studiu tematic Housing Conditions of Roma and Travellers. Însă, în același timp, nu trebuie înlăturat caracterul afirmațiilor, în speța judecări de valoare, ce reprezintă în fond, o opinie circumscrisă libertății de exprimare și nu afirmații ale petentului din poziția deținută în cadrul Agenției Naționale pentru Romi.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii Colegiul Director constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul **art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de tardivitate invocată din oficiu ;
2. Pe fond, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în conformitate cu art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

